

Posudek vedoucího
rigorózní práce
Mgr. Dalibora Ryšlavého
na téma
„Majetková podstata“

Autor předkládá práci v celkovém rozsahu 132 stran, včetně úvodu a závěru, seznamu použitých zdrojů a resumé. Z toho hlediska vyhověl požadavkům kladeným na práce daného druhu.

Práce je členěna do 6 věcných kapitol – vedle již zmíněných úvodu, závěru a resumé – jež jsou dále podrobněji členěny. Uvedená systematika vychází z pojetí práce jako komplexního zpracování dané problematiky v rámci insolvenčního práva, a je zároveň pozitivně ovlivněna pečlivostí přístupu autora, v důsledku čehož je systematické věnována patřičná pozornost a výsledná práce je jak po teoretické, tak po praktické stránce propracovaná.

Autor se zabývá jak otázkami obecnějšími, teoretickými, ale základ práce spočívá ve snaze o postižení všech základních aplikačních problémů s přihlédnutím k těm otázkám, s nimiž má autor i určitou praktickou přímou zkušenost.

Téma, které si kandidát zvolila, je velmi významné, byť na první pohled se může zdát, že nejde o nosné téma civilního procesu, alespoň nikoli v rovině teoretické. Význam tématu především pro moderní insolvenční právo spočívá především v rovině aplikační, avšak to bývá často důvodem k podcenění teoretických východisek, bez nichž se ovšem aplikační praxe neobejde. Autor si je tohoto nebezpečí vědom a snaží se o patřičná teoretická východiska řádně opřít.

Z hlediska pojetí práce je autor soustředěn zejména na zjišťování majetkové podstaty, vlastní její správu a na problematiku incidenčních sporů. Vedle toho autor do práce zařadil i pasáže týkající se evropského insolvenčního práva. Samotná práce se po úvodu a obecném výkladu (kapitola 1. Základní problematika insolvenčního řízení) zabývá vlastním pojmem majetkové podstaty, a to co do jejího rozsahu, zjišťování a soupisu. Specifickou problematiku majetkových hodnot uniklých z podstaty na základě neplatných a neúčinných právních – ještě – úkonů dlužníka pak autor směřuje do zvláštní kapitoly 5. Náležitá pozornost je věnována dispozicím s podstatou, kde se autor zabývá jednotlivými procesními fázemi. Samotné správě podstaty je věnován stručný závěrečný oddíl kapitoly 4. Úlohu rozšířeného závěru plní kapitola 7. věnovaná úvahám de lege ferenda.

Autor zvolil téma velmi aktuální, neboť problematika majetkové podstaty je jedním z pilířů insolvenčního práva, ať nahlíženo z pozice správy majetkových hodnot určených k uspokojení věřitelů či z obecnějších teoreticko-aplikačních pozic. Autor si je vědom recentního vývoje v dané oblasti, zpracovává již poslední revizní novelu insolvenčního zákona, pracuje již s novým občanským zákoníkem. S ohledem na přechodné období, v němž

práci odevzdával, lze dílčí promítnutí jeho dopadu do práce pokládat za dostačující, byť v určitých ohledech autor mohl nové úpravě a jejím dopadům do oblasti insolvenčního práva věnovat více pozornosti.

Autor pracuje velmi aktivně jak s literaturou, tak s judikaturou, případně s dalšími prameny (jež v rámci systematiky jako zdroje povyšuje ne zcela vhodně na samostatnou kapitolu práce).

Práce je kvalitní, byť jí nelze upřít určité nedostatky, jež však nijak nebrání konání ústní obhajoby. Úvodní kapitola je spíše popisná a funkci úvodu do tématu plní poněkud dlouze (smysl popisu insolvenčního spisu mi uniká, výklad k odpovědnosti správce svým zařazením působí rovněž nevhodně s ohledem na stručnost výkladu v kap. 4.3).

V rámci obhajoby nechť se autor zaměří na tyto otázky:

- 1) Možnosti správce požadovat součinnost třetích osob nebo jinak zjišťovat rozsah podstaty – v porovnání s jinými subjekty.
- 2) Možnosti správce domáhat se vyslovení neplatnosti či neúčinnosti právních jednání dlužníka.
- 3) Dopad NOZ na danou problematiku s ohledem na institut svěřenského fondu.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.
vedoucí rigorózní práce

V Praze dne 10. března 2014